

gedretten i den retskreds, hvor rekvisitus har hjemting, hvilket bl.a. kan være aktuelt i tilfælde, hvor beliggenheden af rekvisiti lokaler ikke kendes.

I visse sager, f.eks. hvor en formodet krænker har lagerlokaler i flere retskredse, kan der være behov for at kunne indgive anmodning til fogedretten i disse forskellige retskredse på samme tid.

Anmodningen bør være skriftlig og indeholde de oplysninger, som rekvisitus påberåber sig til støtte for anmodningen. Udvalget bemærker i den forbindelse, at det kommer rekvisitus selv til skade, hvis rekvisitus ikke fremlægger det nødvendige bevismateriale.

Udvalget forudsætter, at anmodningen indeholder en tilstrækkelig præcis angivelse af den eller de rettigheder, der påberåbes, og af de krænkende handlinger. Det må endvidere angives i anmodningen, hvilken lokalitet der ønskes undersøgt. En adresseangivelse vil i reglen være tilstrækkelig i denne henseende. Det kan således som udgangspunkt ikke forlanges, at rekvisitus på forhånd skal angive, hvilke lokaler på den givne adresse undersøgelsen skal omfatte. Endelig må anmodningen, i det omfang en præcisering er mulig, indeholde en angivelse af det materiale, som ønskes undersøgt. I almindelighed vil det være tilstrækkeligt at angive, hvorvidt der begæres undersøgelse af henholdsvis et lager af krænkende produkter, af edb-anlæg eller andet digitalt udstyr og/eller af bogføringsmateriale, fakturaer og lignende dokumenter.

Fogedretten vil, hvis anmodningen i øvrigt tages til følge, eventuelt kunne foretage begrænsninger i forhold til det begærede, eksempelvis således, at der, hvis anmodningen omfatter både rekvisiti erhvervslokaler og private bopæl, alene gives tilladelse til undersøgelse af erhvervslokalerne, eller således, at der ikke gives tilladelse til undersøgelse af rekvisiti produktionsudstyr.

Hvis det under en undersøgelse kommer frem, at rekvisitus (sandsynligvis) tillige har krænket andre af rekvisitus rettigheder end dem, der er angivet i anmodningen, bør bevissikringen ifølge udvalget også kunne omfatte sådanne andre krænkelse. Der kan derimod ikke foretages bevissikring vedrørende (formodet) krænkelse af rettigheder, som tilkommer andre end rekvisitus, men denne er dog ikke afskåret fra at orientere rettingshaveren om iagttagelsen.

I overensstemmelse med fremgangsmåden ved forudsætninger, jf. retsplejelovens § 646, stk. 2, jf. § 491, stk. 1, 1. pkt., og § 493, stk. 1, 1. pkt., bør fogsedretten, når den har fastsat tid og sted for forretningen, dvs. behandlingen af anmodningen om undersø-

gelse, som udgangspunkt underrette både rekvisitus og rekvisitus herom.

Udvalget understreger imidlertid, at der ikke sjældent forekommer situationer – f.eks. ved mistanke om krænkelse af edb-programmer eller andet beskyttet materiale i digital form – hvor underretning af rekvisitus vil medføre risiko for, at bevismateriale bortskaffes, inden undersøgelsen foretages. Udvalget foreslår derfor, at forudgående underretning af rekvisitus bør kunne undlades, hvis underretning må antages at medføre risiko for, at bevismateriale fjernes, tilintetgøres eller ændres. En sådan adgang består tillige efter reglerne om fogsedforbud, jf. retsplejelovens § 646, stk. 2, jf. § 493, stk. 2.

Udvalget anfører, at i de tilfælde, hvor der fremsættes anmodning om, at rekvisitus ikke forud underrettes om forretningen, vil den sædvanlige fremgangsmåde formentlig blive, at forretningen begyndes på fogsedrettens kontor til konstatering af, om betingelserne for ikke at underrette er til stede, hvorefter forretningen, hvis dette er tilfældet, fortsættes på rekvisitus forretningssted eller bopæl. Fogseden vil her typisk træffe rekvisitus eller andre, der kan varetage dennes interesser. Udvalget foreslår, at der i sådanne tilfælde skal gives rekvisitus eller dennes repræsentant adgang til at udtale sig, før fogsedretten træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen om undersøgelse bør tages til følge. Af hensyn til undersøgelsesinstituttets effektivitet bør rekvisitus tilstedeværelse ikke opstilles som betingelse for, at der kan træffes afgørelse om at imødekomme en undersøgelsesansøgning. Udvalget anfører i den forbindelse, at dette også gælder, hvor rekvisitus forud er underrettet om forretningens foretagelse. Er der ikke sket forudgående underretning af rekvisitus, og træffes ingen på stedet, bør fogsedretten i reglen udsætte forretningen, jf. herved bemærkningerne nedenfor i pkt. 5.9.

Udvalget har fundet, at rekvisitus eller den, der varetager rekvisitus interesser, bør have adgang til at tilkalde en advokat, hvis der ikke er sket forudgående underretning om forretningen. Hvis rekvisitus ønsker at benytte sig af denne ret, bør forretningen som udgangspunkt udsættes, indtil advokaten er kommet til stede. Som begrundelse herfor anfører udvalget, at en bevissikringsundersøgelse er et alvorligt indgreb i forhold til rekvisitus, og at der efter omstændighederne kan være tale om komplicerede retsforhold. Af hensyn til effektiviteten bør forretningen dog ikke udsættes, hvis dette vil medføre en unødigt forsinkelse eller risiko for, at bevismateriale fjernes, tilintetgøres eller ændres.